

Дневникъ 50.

(стенографически)

Засѣданіе на 12 Априлий 1883 год., иоль предсѣдателството на подпредсѣдателя Д. Юрукова, отворено въ $1\frac{1}{2}$ часа слѣдъ пладиѣ.

Приехтетвуваха 8 членове, отехтетвуваха безъ отпускъ Д-ръ Якуловъ и Д-ръ Чомаковъ.

На дневенъ редъ имаше:

Отношението отъ г-на Главният Управителъ, отъ 9 Априля т. г. № 1018, относително исканието на 16 турски и помашки общини въ Пещерска околия да имъ се пишатъ правителствените распорѣждания на Турски язикъ.

Говориха:

Т. Кесяковъ: Споредъ О. У. неможе освѣнъ да се удовлетвори исканието на тия общини.

Д-ръ Странски: Азъ мисля не трѣбва да споменувами тукъ за О. У. Когато са съставяни бюджетътъ г-нъ Главният Секретарь знаеше че, трѣбва де се пише и на тур. язикъ тамъ, дѣто има турско население, но понеже тогава е пропустилъ и не е казалъ да се увеличи персоналътъ въ тая околия съ още единъ писецъ на тур. язикъ, то неможе сега иначе да се рѣши, като имамъ за основа бюджетътъ гласуванъ отъ Обл. Събрание.

К. Калчовъ: Нос. Ком. два три пъти се е произнелъ, че трѣба да се предвиди нуждното число чиновници и Обл. Събрание да се произнесе. Когато са съставяни бюджетътъ трѣбва да се предложи и това: г-нъ Кърстовичъ хубаво знае населението въ Пещерската околия и нуждата следователно отъ единъ писецъ на турски язикъ. Той има статистика за населението въ канцеларията си; та можълъ е у време да предвиди тая нужда. Когато се гласувѣ бюджета имаше се предъ видъ общото число и работа на чиновниците и много искания имаше за увеличение персоналътъ на пѣкън канцеларии, за които Събранието се произнесе да се взематъ нуждните чиновници, тогава се взе предъ видъ и цѣлото число на населението и нуждата за чиновници. Ако сега се иска името разрешение за да се увеличи персоналътъ на Пещерската околовийска канцелария съ единъ още писаръ или писецъ за тур. язикъ, то, споредъ мене, да се произнесемъ, че това не може да се разрѣши освѣнъ, отъ Областното Събрание.

Т. Кесяковъ: До колкото помпа Обл. Събр. рѣши да има въ такъвъ случаенъ околии първоразрядни писари, та сега за тая околия ако отпуснемъ още единъ писаръ, той трѣбва да бѫди или втори или трети разрядъ. Въ тая околия трѣбва да

се отпусне единъ писаръ на турски язикъ, за да удовлетворимъ исканието на общинитѣ, — най посль съ това ще испълнимъ предписанието на О. У. Ако отпуснемъ единъ писецъ нѣма да противоречамъ на Обл. Събр. Дѣйствително г-нъ Кърстовичъ трѣбало да каже тая нужда на време за да можеше и Събранието да се произнесе, но като е процеспала тогава и сега заявява, мисля, предъ видъ на нуждата, може най посль де се предвиди единъ чиновникъ. Можемъ даже да рѣшимъ да бѫде съ плата съ шестъ лири, парочно, за да може да се намѣри такъвъ, който да може да води кореспонденция и на български и турски язикъ. Той да бѫде като отъ първи разрядъ, а мѣстото на второразрядния, както е предвидено за тая окolia, да остане празно. За това да се пише на г-на Кърстевича, че има право да увеличи персоналът въ канцеларията на Пещер. Окол. Нач., като му се препоръча да се намѣри такъвъ чиновникъ; за първоразредъ писаръ, който да може да води кореспонденция на двата язика. Казвамъ да се направи тъй защото по тоя начинъ ще се направи и нѣщо икономия. Инакъ освѣнъ второразрядния който е предвиденъ трѣба да има особенъ, съ особена плата, за тур. язикъ.

Прѣдѣдъ: Споредъ чистото тукъ се види, че сега имали всичко единъ писаръ и единъ писецъ.

Д-ръ Странски: Мисля, за второразрядните окол. нач. сѫ предвиди единъ второразредъ писаръ, единъ копистъ и единъ разсаленъ. Ако рѣшавами по принципъ, то неможемъ да приемемъ предложението на г-на Кесякова. Ако се водимъ по принципъ то има порядъкъ отъ Обл. Събр., който ние не можемъ да нарушимъ. Ние можемъ да отищамъ само служби за писци и кописти. Но ние можемъ да вземемъ въ съображение само, че въ тая окolia трѣба да се води кореспонденция и на тур. язикъ, а като имамъ предъ видъ, че настоящий писаръ и писецъ не можатъ да водятъ и двѣ кореспонденции, то можемъ да позволимъ да взематъ единъ писаръ съ петъ лири на мѣсецъ, отъ третия разрядъ.

Т. Кесяковъ: Несъмъ на мнѣние да нарушимъ общий принципъ, — думата ми е да може да се икономиса нѣщо, като се вземе I разредъ писаръ, който да може да води и двѣ кореспонденции. Възлагажденето му ще бѫде съ една или две лири повече отъ предвидената плата на мѣсецъ. Съ тово не ще се наруши порядъка на бюджета. Азъ това зная отъ опитъ, че на времето когато се издаваха владалата на турски язикъ имаше човѣкъ, който водеше кореспонденция на два язика. Такива можатъ се намѣри и сега. Най посль да пишемъ въ тая смисъ на г-на Директора на Вътрѣшнитѣ дѣла, че ако той не се съгласи, тогава да видимъ.

Прѣдѣдъ: Г-нъ Д-ръ Странски прѣлага да се отпустне единъ треторазредъ писаръ, съ петъ лири на мѣсецъ, — подкрепя ли се това предложение (подкрепя се). Турямъ на гласуване, който са за него да си дигнатъ рѣка. (приема се).

Отношението № 1025, относително съставнинето харта за Чилтишките земи.
Говориха:

Д-ръ Странски: Да се прочете и докладътъ на Директора както и другите книжа.

Прѣсѣдъ: (Чете ги).

К. Величковъ: Тоя въпросъ, ми се струва, е доволно труденъ, та изисква подробно изучване за да можемъ да се произнесемъ съзнателно; а сега да напра-

вимъ това иъмами дълго време и, ако се не лъжа, това ще ни бъде последно засъдение, а второто — чакъ подиръ Априлия. Да станемъ сега да го решавамъ ще бъде опасно: най много имами още единъ часъ на расположение, а въ толко късо време единъ такъвъ въпросъ не се решава. За това предлагамъ да се отложи до по велиденъ, и до тогава може да се даде на една комиссия за да го изучи подробно и да представи заключенията си.

Т. Кесаковъ: Азъ несъмъ противенъ да се отложи този въпросъ за по празници, но акб го предадемъ на комиссия да го изучи, тогава не ще бъде зле да влезатъ въ тая комиссия и лица, които са се занимавали съ чилтици, да измърят земите, да покажатъ особеностите на всяка страна, за да се обясни всяка мъжкотия. Това нѣщо много лесно ще се извърши и, вървамъ, съ стотина лири. Тъй по добро осъществление ще добиемъ и ише отъ колкото да се прави карта. Ако остане за по-диръ Велиденъ, както каза г-нъ Величковъ, азъ желая тъй да направимъ, за да можемъ хубаво да решимъ въпросътъ, за да не страдатъ интересите на страната. За това съгласенъ съмъ да се проводи на една парочна комиссия, въ която, пеще бъде зле, да се повикатъ като кехай и др., които работили тия чилтици и знаятъ кой имать и чии са тѣ, за да ги измърятъ добре. По тоя начинъ ще може да се реши въпросътъ твърдѣ сполучливо. Истина че нетрѣба да се отлага този въпросъ, защото има хора, интереси на които страдатъ отъ продължението му, по баремъ ако се реши да се реши съзнателно.

Д-ръ Странски: Интересите на частни хора не страдатъ толко, колкото на правителството. Защото не е тъй работата, както се излага въ прочетения докладъ, че чилтиниките земи са чужди, частни притѣжания и пр. Всички чилтишки земи са 135 хиляди увр., отъ които само 30 хиляди са на частни лица, останалите са правителствени. Така щото тук има повече интересъ правителството, нежели частни притѣжатели. Само тая бѣлѣшка имаше да направи — приемамъ предложението за отлагане.

Прѣдсѣдъ: Има предложение отъ г-на Величкова да се проводи въпросътъ за изучаване на комисията по общите сгради, която посълъ празници да представи заключенията си на разглеждане. (Приема се).

Телеграмата отъ Сливенския Исполнител Каракостовъ отъ 12 Априлия, че оттегля телеграммата си подъ № 470 и се подчинява на приказа № 40. (остава се за свѣдение).

Огношението № 1026, относително тълкуването на 4 чл. отъ закона за кадастналния данъкъ.

Говориха:

Т. Кесаковъ: Да се прочете 4 чл. отъ този законъ. (Прочето се).

К. Величковъ: Азъ мисля тая алиса на члена вече нѣма важност сега. Тя служеше за въ начало, когато се разхвърляше първи пътъ кадастрилниятъ данъкъ, защото не бѣше опредѣленъ тъй, та предстояше на самите кадастрилни комисии да го разряждатъ. Сега обаче цѣлиятъ кадастриленъ данъкъ е опредѣленъ на 32,000,000. Пост. Комит. го размѣти на департаменти и всяка комиссия като знае колко се пада на департамента ѝ расхвърля го между общините като взема за основа срѣдната цифра на десетъка отъ извѣстно число години. Така щото нѣма

нужда да се тълда, така на този членъ, — сега ще се събира почти целий данъкъ, расхвърленъ на департамента. Въ иная алинея се говори, че приходът на една община даденъ напр. прѣзъ 20 години, може да се увеличава. Тая цифра всѣкога ще може да се налага. Но трѣба да имамъ прѣдъ видъ, че други общини, които прѣди 10 год. давали едно, сега може да имъ бѫде много. За това да кажемъ че II алинея на този чл. не трѣба да се взима въ внимание отъ кадастраните комисии, ако искаме да бѫдемъ справедливи.

Д-ръ Странски: И азъ съмъ почти на сѫщото мѣнѣ, изказано отъ г-на Величкова. До колкото помни тая алинея бѫше прокарана тѣй, за да може изрично да се разумѣва, че приходът на една община се увеличава отъ прихода даденъ освенъ прѣзъ посльдната година. Но тогава, мисля, имаше се прѣдъ видъ, че целиятъ кадастранъ данъкъ ще бѫде около 30,000,000, а сега като се опредѣли на 32,000,000 има се за цѣлъ общата цифра да не бѫде по малка. Членътъ клони за расхвърлянието частно на всѣка община, а не на департаментъ, като тълкувами тѣй членътъ, азъ приемамъ прѣложението на г-на Величкова. Съ това ще улегчимъ и иѣкои горски общини, които много се прѣтоварятъ спорѣдъ този членъ. Въ иѣкой накъ департаментъ, имаше ли лоши рождби ггѣдаха де се въсползвуватъ отъ него. За това тая алинея на члена при настоящето распореждане на данъка пъма нужда да се взема въ внимание. Ако инакъ тълкувами буквата, тогава би трѣбвало да се глѣда въ обща смиль на департаментитъ, а не за общинитъ частно. Сега распореждането което сѫществува се основава на срѣдното число въ течението на 8 год., въпрѣкъ отъ тая сумма неможе да се смѣта.

К. Калчовъ: Азъ немога да се съгласа въ всичко съ г. Д-ра Странски. Сѫщото тълкуване на члена е добро, то е ясно, че се взема прѣдъ видъ общината. Да не се мисли обаче че *общината* плати повече отъ онова що е платила посльдната година; туй е лепо тълкуване. Желателно било да се разбира това за целия департаментъ. За това неможемъ да дадемъ такъво тълкуване. Ако се замине членътъ тѣй, тогава ще остане накъ да го тълкуватъ както разбираятъ. Сега трѣбва само да кажемъ, че законътъ е въ сила, но когато се гласуваше Събранието е имало прѣдъ видъ да не бѫде по малко отъ департаменталната сумма. Друго яче. кадастнал. данъкъ може да се увеличи, но на неосновни данни. Ако се расхвърли равномерно на 8 годинно срѣдно число въвъ целия департаментъ, ще може на едни общини да се намали данъкътъ спорѣдъ прихода. За това да не казвамъ че не трѣба да се взима въ внимание тая алинея при размѣтание данъка, но да дадемъ такъво тълкуване на 4 чл. че кадастнал. данъкъ да не бѫде по доле за департаментитъ, а не частно за общинитъ.

Д-ръ Странски: Много заключения могатъ да се изведатъ отъ този членъ. Ако вземемъ тоже срѣдното число, ище ще видимъ че всѣка община трѣба да даде повече отъ колкото сега. Помни срѣдното число на цѣлата Область бѫше излезло на 36 милиона, а ище го имамъ 32 милиона. Значи да се основавамъ на срѣдно число накъ неможе. Има двѣ важни данни въ 4 чл.: първо, срѣдното число прѣзъ течението на 10 год.; второ, пострадаване на прихода, което може да прѣтърпи една община, или обогатение. За третиятъ данъ може да се вземе сѫщо, че петрѣба да бѫде по малъкъ данъкъ отъ минало годинагия. Но казвамъ че за дето не бѫше

за щѣлата Область, тъй се мислеше. Сега обаче се остави да бѫде 32,000,000, защото ако се остави безъ граница, страхъ мае, много ще бѫде или пакъ малко и не ще има отъ дѣ да се покриятъ разноските. За това остана тая сумма за минимумъ. За това да се тълкува членът не по буквата. Въобще трѣба да се мисли че нетрѣба да се намали повече общата цифра.

К. Величковъ Сѫщото, което се говори, е въ полза на моето предложение, че тази алинея не може да се взема въ внимание при распределение данъкътъ възь общинитѣ. Кога приемали членътъ, какъ то е приели — то е другъ въпросъ. Сега ние трѣба да му дадемъ едно тълкувание умѣстно. Трѣба да дадемъ такъвъ тълкувание на кадастралнитѣ комисии, които да знаятъ какво да праватъ. Спорѣхъ мене, като чухъ и миѣниата, исказани отъ събрата ми, да се каже, че тоя членъ въ II-та си алинея нѣма важностъ за общинскитѣ комисии. Това е прокарано по съображение да не падне цифрата на данъка подоле отъ миналогодишната. Но сега когато общата цифра е опредѣлена на 32,000,000 тя трѣба да се разподѣли между разнитѣ общини, на основание на прихода презъ послѣднитѣ 8, 10 години, и като се взематъ прѣдъ видъ всички обстоятелства, които, тъй или иначѣ, са по влияли на дохода; напр. опасности които намаляватъ прихода, увеличението му и пр. Въ всяки случай обаче, че трѣба да се спира съображението въ това само за тая година: като едно село етъ данната година не дало по голѣмъ приходъ отъ по предихта, не трѣба да му се наложи освѣнъ пакъ съразмѣрио съ прихода отъ 10 год. Г-нъ Калчовъ, не знае, какъ тъй разбира въпросътъ: съ това нѣма да излѣзе по голѣмъ данъкътъ, тукъ главното да излезе нѣщо справедливо, съразмѣрио, а не само повече. Кадастралниятъ данъкъ ще се разподѣли на всѣко само съразмѣрио съ прихода му. Каква срѣдна цифра ще се добиѣ отъ 10 год. за щѣлата областъ, ако би да пресметамъ, позная, — тукъ е всичкото да не се търси помощъ въ II алинея на тоя членъ.

К. Калчовъ: Струвамъ се, г-нъ Величковъ малко грѣши. Не можемъ каза, че за распределение суммата по департаменти нѣма сила тая алинея. Може да се каже, че опредѣленната на департамента сумма, било отъ Пост. Ком. било отъ комисии, не може да се намали и тогава се постига цѣлъта на члена. Останва само какъ по аналогия ще се разхвърля на общинитѣ? Тукъ особено трѣба да се взема въ съображение прихода отъ комисии, които ще разхвърлятъ възь общинитѣ. Другояче неможе. Ако се разхвърля както Пост. Ком. распредѣли на департаментътъ, тогава отъ щѣлата областъ ще се появятъ оплаквания. За това да се оставатъ свободни департаменталнитѣ комисии да разхвърлятъ като глѣдатъ увеличението или уменьшението на прихода по разни причини — да не гледа първата съразмѣриность прѣдъ послѣдната година. Ето въ това именно дохождами въ сплитаніе.

Т. Кесаковъ: Че тоя членъ има обща смисълъ нѣма съмѣни, но че трѣбаше да се взема напрѣдъ въ съображение, тоже нѣма съмѣни, защото трѣбаше да се достига общата цифра. Когато имаме нужда да памѣратъ една сумма и каква да бѫде естествено трѣбование да се вземе прѣдъ видъ оная на миналата година. Но сега когато отъ Обл. Сѣбр. е опредѣлена общата цифра на кадастралния данъкъ, излиза, че тая алинея на члена е съвѣршенно излишна. Сега кадастралнитѣ комис-

сии ще викатъ общинитѣ и ще имъ налагатъ частъта съразмѣрно съ прихода имъ отъ 10 години.

Прѣдсѣд.: Отъ всички разисквания които станаха излиза че тѣлкуването на 4 чл. трѣбва да стане тѣй: първата алинея да остане приспособима, а втората — безъ сила. Такъво, е мисля, желанието на всички. Тогава да дадемъ на правителството тѣлкуване:

I-а ал. отъ 4 чл. на закона за размѣтание на кадастърниятъ данъкъ остава въ сила и комиссията може да се водятъ по нея, колкото за втората — цѣлата ѝ е постигната чрезъ Шуб. Адм. Правилникъ за размѣтани кадастърниятъ данъкъ. (Приема се).

Отношението № 1017.

Относително искането на кмета отъ с. Краставо да му се отпусти помошъ за поправка на банитѣ въ това село.

Говориха:

Д-ръ Странски: Тоя кметъ иска едно пособие за банитѣ въ селото Краставо, но трѣбва да се знае преди всичко чии сѫ тѣ: общински или областни. Въ първия случай приемамъ да се отпусти; но въ втория — неможе, съ тѣхъ може да распорежда правителството.

Кесяковъ: До колкото знае лани Пост. Комитетъ отпустила помошъ за сѫщите бани, а отъ това слѣдва, че те са общински та ние безъ да се занимавамъ, да ли са общински или правителствени, предлагамъ да се проводи на прошетарната комиссия, която заедно съ другитѣ да си даде заключението.

Д-ръ Странски: Пост. Комитетъ миналата година може да е отпустила нѣкоя помошъ, но той не си е обяснилъ въпросътъ: поискали му пособие и той отпустила. Ако и сега пакъ се иска пособие, то повдигнатиятъ въпросъ трѣбва да се реши предварително, за да знаемъ какво вършимъ. Тукъ е работата за бани съ минерални извори и трѣбва да се узнае чие е зданието на банитѣ. Дирекцията на Общите Сгради е компетентна по такива въпроси, за да се пита чии са предметните бани, както и зданието да ли е правителствено или общинско.

Т. Кесяковъ: Колкото за мисълта да се пита Дирекцията за това, азъ се съгласявамъ.

Прѣдложението става тѣй: *Прошението на кмета отъ с. Краставо да се остави на комиссията съ другитѣ прошенија да го представи, по предварително като пита Дирекцията на Общите Сгради, чие е зданието на банитѣ правителствено или частно.* (Приема се).

Отношение № 1002, относително подигнатия отъ Дир. на Фин. въпросъ: *кой ще сгъбира ходжесрѣтътъ отъ земитѣ, притѣжателите на които единъ денъ ще се върнатъ.*

Говориха:

Д-ръ Странски: Азъ мисля правителството нѣма нужда да се занимава съ тая частни земи, освѣнъ грижата да знае какво става съ тѣхъ. Такъво едно рѣшеніе даде Пост. Комитетъ. Ако пакъ Дир. на Фин. иска доброволно да испълнява опекунска дѣлжностъ, тогава може. За това предлагамъ да се отговори въ смисълъ, че Пост. Ком., като даде рѣшеніе по тоя въпросъ, имаше прѣдъ видъ,

че правителството нѣма нужда да се занимава съ опекунство на такива частни притѣжания. Ако пакъ то желае да прави това, Пост. Ком. не е противенъ.

Т. Кесяковъ: И азъ съмъ на това мнѣніе. До колкото помна частниятъ бѣше казалъ да се направи една публикация за да додатъ притѣжателитѣ, или чрезъ повѣрители, да си наредатъ земитѣ, защото правителството нѣма вече да се грижи и държи смѣтка за тѣхъ. И бѣше направено такъвъ обявленіе. Отъ това и Пост. Ком. бѣше рѣшилъ напредъ да не взема правителството хюджерета, и гъдѣа смѣтка на оранѧта. Ако правителството се натовари самъ съ той трудъ нѣмащо да кажемъ. Нашето рѣшеніе бѣше именно отъ характеръ да не натовара правителството съ излишни трудове,

Прѣдсѣдателъ: Г-нъ Д-ръ Странски прѣдлага да се отговори, че Пост. Ком. е на мнѣніе, че *правителството не трбба да се занимава съ опекунство на имоти на бѣженци, ако пакъ то има добра воля, да се занимава съ това, то Пост. Ком. не е противенъ.* (Приема се).

Прошението на Георгия Гърдевъ отъ, бивши книгородавецъ, който иска да му се отпустни нѣкоя парична помощъ,

Говориха:

К. Калчовъ: Той и напрѣдъ бѣше просилъ и му са отпустна една помощъ, при всичко че се знаеше дѣто има синове на служба, Колкото за сега, като се има предъ видъ положението му, добре е да се проводи прошението на Дир. на Вхѣдните работи съ препоръка да му се даджатъ три-четири лири, едноврѣменна помощъ.

И. Вазовъ: Наистина този човѣкъ е билъ цѣлъ труженикъ и трѣбва да му се помогни съ една малка поне сумма.

Д-ръ Странски; Този човѣкъ трѣбала още отъ начало да се причисли въ категорията на престарелитѣ учители, но какъ тъй, незная са го оставили. Той е единъ отъ първите бѣлгарски книгородавци и сега като старъ може да му се помогни. Азъ приемамъ прѣложението на Г-на Калчова, но отъ друга страна желателно би било да се проводи въ Дир. на просвѣщението, че ако е възможно, съгласно съ закона за престарелитѣ учители, да го причисли въ иѣката категория за тия учители.

Прѣдсѣдателъ. Прѣложението на г. Калчева е да се проводи прошението на г. Директора на Вхѣдните Работи за да се отпусне на просителя 4 лири турски. (Приема се).

Прошението на селянитѣ отъ с. Ново-Селци, Шендерска околия, отъ 6 Август т. г. съ просба да имъ се даде нѣкоя помощъ за да отплатятъ отъ дѣлга си когото направили по съгражданството на селската имъ черква. (Остава безъ посѣдѣствие).

К. Калчевъ: Г-да! Комиссията по Дирекцията на Общатѣ Сгради Земедѣлието и Търговията, разглѣда документитѣ на инженерина Иосифъ Нѣмецъ и прѣставя заключенията си за рѣшеніе на Постояния Комитетъ. Отъ всичките документи на г. Нѣмецъ се вижда, че е слѣдвалъ въ горската висша академия въ Виена (чете списъкъ на документитѣ). Слушалъ добре ето какви науки (чете). Послѣ се доказва, че има свидѣтелство въ Княгиня Турин-Таксисъ за дѣто свър-

шилъ политехническо училище въ ческо и друго свидѣтелство, че му е било позволено да практикува горското инженерство въ Австрия. Комисията е на мнѣніе да се уdobрятъ тия документи и се подтвърди контракта за да остало на служба.

Д-ръ Странски: Чухъ за всички тъ документи на Нѣмеца, но, за жалостъ, той нѣма тукъ двата най-пуждни: именно свидѣтелството, че е свършилъ горско училище и второ свидѣтелство, за дѣто може да се ползува отъ правото на диплома, що се дава отъ училището. Тия сѫ главните документи и като тѣхъ ги нѣма тукъ, да се отложи въпросътъ до дѣто ги представи.

К. Калчевъ: Тукъ има той марки, които доказватъ за неговите способности. Може човѣкъ да слѣдва четири години училището и да не добие свидѣтелство по въ сѫщето врѣме да има марки, които сѫ всѣкога доказателство, че е слѣдвалъ. Освѣнъ това той ималъ добро свидѣтелство за дѣто практикувалъ четири години, тъкъ що нѣма нужда за повече нищо. Сега Постояниятъ Комитетъ е ангажиранъ да удобри документите и каже да се сключватъ контрактите.

Т. Кесяковъ: Всички тия свидѣтелства трѣбва да се съвокупени въ едно че той свършилъ успѣшно науките си — трѣбва именно да има дипломъ. Щомъ нѣма дипломъ, ние не можемъ да расчитваме на тия му свидѣтелства. За това да се отхвърли желанието да се назначи, до дѣто не представи такъвъ дипломъ.

И. в. Ст. Гешовъ: Каза се, и тъкъ трѣбва да бѫде, не додѣто не представи Нѣмеца диплома си нѣма да се приеме на служба, защото инакъ ще прѣстъпимъ Публ.-Административниятъ Правилникъ за приемане чужди подданици съ контрактъ на служба въ Румелия. Въ единъ членъ отъ този правилникъ се казва, че безъ да има дипломъ такъвъ не може да се назначи. Отъ диплома му само можемъ да се увѣдимъ, че той е специалистъ по извѣстна частъ. Слѣдователно, и той, Нѣмецъ, какви свидѣтелства да има, какви други документи, като нѣма тукъ изискуеми спорѣдъ правилника дипломъ, не може да се приеме на служба до като не го представи. Когато представи такъвъ, тогава друго нищо.

Д-ръ Странски: Тукъ той заявява, че притѣжава такива свидѣтелства, че има право да практикува науките си, но може да представи единъ купъ такива книжа, а щомъ нѣма диплома, за настъ сѫ нищо тия му свидѣтелства. Ние не можемъ да го приемемъ додѣто не представи такъвъ диплома. Да отидемъ да анализираме чиновникъ, който нѣма такъвъ документъ, ще прѣстъпимъ Публ.-Адм. Прав.

К. Калчевъ: Азъ не мога да си обясна какъ тъкъ едностранчиво по нѣкога глѣдаме на въпросътъ. Въ настъ има човѣци съ по 15—20 л. т. плата, които и никакъ не я заслужватъ, а тукъ има човѣкъ, когото не щемъ да приемемъ, защото нѣмалъ диплома, когато има марки, които много по добре свидѣтелствуватъ за способностите, отъ колкото да е свършилъ. Мнозина има, които напуштатъ училището и послѣдната година не свършватъ, та пѣматъ диплома, но това пѣзначи нищо, не може да се каже, че не е слѣдвалъ. Тукъ ни се представя единъ инженеръ, който за една година не свършилъ политехническото училище, но послѣ практикувалъ по тая частъ; отъ това обаче не слѣдва, че той неизнае толкова, колкото оня, който е свършилъ, иакъ сѣдѣлъ въ кабинета си. Отъ друга страна ние сами знаемъ, че нѣмамъ способни горски инженери и ако има иѣкои, на които се плаща по 20 л. т., то какво вършатъ? — само се разхождатъ по горите. За това, азъ мисля, не

тръбва да правимъ прѣчки на дирекцията, а да приемемъ Нѣмеца за да ни се върши работата.

Прѣдсѣд.: И азъ съмъ съ мнѣнието на г. Калчева, че не тръбва да издирвами за диплома, стига като има такива свидѣтелства, които свидѣтелствуватъ за способностите на лицето. Но работата е тута, да ли не щемъ додемъ въ опозиция съ члена отъ правилника, който казва, че такъвъ човѣкъ безъ диплома не може да се приеме съ контрактъ на служба въ Румелия. Въ такъвъ случаи, като правилникътъ гласи тъй, а ние искаме да приемемъ Нѣмеца, тогава тръбва да се отложи въпросътъ, а само да се каже на Дир. да има на служба такива лица безъ контрактъ.

К. Калчевъ: Ние най послѣ имамъ контрактъ само съ Министри, други нѣматъ дипломи, и сѫ приети на служба на основание на едни свидѣтелства. Въ такъвъ случай защо да не направимъ и съ Нѣмеца тъй? А при това той има и таъкъ свидѣтелство, че е слѣдвалъ три години въ чешката политехника, — нѣма само за свършване. Послѣ, както се види отъ писмото му, ималъ аттестатъ, че е служилъ като горски инженерий. Така щото и като практикувалъ въ Австрия, той може съ полза да испльнява длъжността си, иако го приемемъ нѣма да сгѣшими.

Прѣдсѣд.: Комисията прави предложение, ще го туря на гласуване.

Д-ръ Странски: Азъ прѣдлагамъ панѣдъръ да се прочете членътъ, — Пост. Комитетъ не може да противорѣчи съ него.

Прѣдсѣд.; (Чете членъ 2 й отъ правилника).

Д-ръ Странски: Значи той нѣма и първото и второто свидѣтелство.

Прѣдсѣд.: Турамъ на гласуване прѣдложението на комисията, които се за приемението на контракта между Нѣмеца и Дирекцията на Общите Сгради да си даде рѣката. (Отхвърля се).

Остава прѣдложението на г. д-ра Странски: да се отложи този въпросъ, до дѣто г. Нѣмецъ не представи диплома си спорѣдъ чл. П отъ Нубл.-Админист. Прав. за приемане чужденци на служба въ Румелия. (Приема се).

Рапорта на фин. комисия, относително бандеролното право на тютюна.
Говориха:

Докл. Стамбуловъ: Фин. комисия разглежда всестранно дѣлата за тютюна и дое до заключение, което ще четоте отъ рапорта. Списъкътъ за тютюните показва, че количеството тютюнъ на частно лице пада до 173 оки; има обаче производители, които произвеждатъ и 1, 2, 6 оки, а най вече 8, 10, 12 оки и пр. Комисията мисление, че прѣдложението ѝ въпросъ не е твърдъ лесенъ за рѣшене особено като имаше прѣдъ видъ отъ една страна отзивитѣ по тютюна, а отъ друга положението, което ще произведе, или следствието, отъ наложението на това наказание, което се прѣдписва отъ 81 чл. на тур. прав. за тютюна. Комисията прѣсъдѣтане, че глобата за памѣрения тютюнъ при второ прѣтърсване, е като за първо качество, 30 гр. и мурурие 3 гр. — всичко 33 гр. златни. Но тая глоба се видѣ много тѣжка за всѣки производителъ на тютюни, та следователно това наказание спорѣдъ спомѣнатия 81 чл. ще поведе за себе лоши послѣдствия. Много хора ще си продаватъ волове, ниви, за да платятъ това наказание. Комисията по всички

тия съображения и за да не се даде съ това единъ лошъ прецедентъ, желае по тоя въпросъ да даде следующето заключение (чете рапортътъ).

Комиссията като взе въ внимание: че членъ I отъ турския правилникъ за тютюните не е точно приложенъ нито отъ страна на властите, нито отъ производителите на тютюнъ;

Че Постоянният Комитетъ задоволи съ опредѣление глоба на ония, които би прѣстъпили чл. I отъ тур. прав., като е вземено въ съображение че този членъ до нейдѣ противорѣчи на Органически Уставъ, защото се коснува до правото на собствеността, отхвърлилъ е налаганието на подобна глоба (писмо отъ . . . и до Дир. на Финансите № 13 Юлий 1881 г. № 2153 и 17 Августъ № 481);

Че тютюнътъ, подаващъ на глоба, е билъ съянъ частъ по ниви, частъ по поле, частъ въ градини и дворища, и е билъ въ малки количества и като распръснатъ не е могълъ да се контролира точно и своевременно отъ надлежните власти;

Че отъ друга страна отъ списъците, които ни се представиха отъ Дирекцията на Финансите, на 21 Марта № 438, както и отъ прошенията постъпили въ Постоянният Комитетъ изъ разни места на областта по този прѣдметъ, става явно че целъта за посъзване тютюнъ на такива малки пространства не е била търговска или спекулативна, но повече за домашни нужди, които сѫ обикновено по отвъждане на скотовъдството;

Че точното прилагане на 81 чл. отъ тур. правилникъ по видимому би принесъ цяла, но въ сѫщностъ ще постави много семейства въ бѣдствено положение и, косвено, вмѣсто полза, би принесло вреда за областния ковчегъ при издѣлжаванието на други даждия; че интересътъ на областния ковчегъ въ всѣки случай трѣбва да бѫде запазенъ отъ умилението злоупотрѣбление по съянietо на тютюна;

Комиссията е на мнѣние:

1) Всѣко количество тютюнъ, намѣreno при първа проверка въ размѣръ по малъкъ отъ три оки да не поддѣжи на никакво монополно прѣстъпление;

2) Всичките други количества въ размѣръ по горѣ отъ три оки и употребени отъ производителя за домашни нужди да поддѣжатъ на бандеролно право отъ посъдно качество.

К. Калчевъ: Азъ напълно подкреплявамъ това мнѣние на комиссията. Съ малкото изложени мотиви много хубаво доказва и нѣма че да се прибави. Само, спорѣдъ мене, вмѣсто „три“ да бѫде „пять“ оки, които да се опрошаватъ на производителя. Да се каже, че „намѣренія въ по малъкъ размѣръ отъ пять оки, не поддѣжатъ на бандеролно право“ и — „на горѣ отъ пять оки“ и пр.

Стамбуловъ: Комиссията сѫщо тѣй мислеше и тѣй бѣше опредѣлила напрѣдъ. Но тя поглѣдна на въпроса отъ друга страна, напр. който има 5 оки тютюнъ свободенъ, то е сѫщото и за 3 оки; който има отъ 5 оки нагорѣ 6, 7, и то е сѫщо както и отъ 3 на горѣ 4, 5. Но понеже 3, 2, 1 оки се новече отъ 5, то комиссията взе въ съображение, че ако прости 5 оки, трѣбва да има не-прѣменно 20 оки тютюнъ, та 5-те оки като се простатъ, 15-те да се прослѣватъ. Прѣдъ видъ на тази разлика, за да не се стигне до нѣкой хаосъ, комиссията рѣши за три оки.

Д-ръ Странски: Да прѣвръщами отъ 5 на три или отъ три на 5 е въпросъ, който може да се опреѣди. Но тукъ въ последната алинея какъ се разбира: да ли количеството тютюнъ по горѣ отъ три оки подлѣжи на глоба само прѣвипиленето отъ три оки, или цѣлото? Спорѣдъ редакцията се разумѣва, че всичкото се глоби. Ако се даде друго тълкуване, че прѣвипиленето отъ три оки се глоби, тогава да се приеме, та било три или петъ, както намѣрите за добре. На всѣки случай ако приемемъ „3 оки“, то е че опреѣдѣдамъ по голѣмата част отъ пропорцията, ако пѣкъ опреѣдѣлимъ „5“, даваме право на друго прѣслѣдване. Ако пакъ приемемъ отъ „5 на горѣ“ или отъ „три на горѣ“, тогава онеправдѣлието е малко. Втората алинея трѣбва изрично да се разумѣва.

К. Калчевъ: Тогава като сме съгласни да бѫде 5 оки, да се гласува.

Т. Кесяковъ: Азъ приемамъ тѣй да остане, но при повторна проверка да се налага глоба за първо качество.

Прѣсѣдателъ: Значи приема се предложението на комиссията съ изменението на Калчева вместо „3“ да стане „5“ оки. Послѣдната алинея да се редактира тѣй:

Всичкимъ други количества въ размѣръ по горѣ отъ петъ оки и пр. — да подлѣжатъ за повечето отъ 5 оки на бандиролно право отъ послѣдно качество. (Приема се).

Сега, Г-да, имаме протоколитъ стенографически, които сѫ доста дълги, та за четене прѣставляватъ трудъ. Какъ мислите, да се четатъ или не?

Д-ръ Странски: Азъ мисля въ засѣданіята да се четатъ само съкратени протоколи, а стенографическитъ може всѣки частно, ако се интересува, да ги чете и прави бѣлѣжки.

Т. Кесяковъ: Спорѣдъ мене, можатъ да се четатъ стенографическитъ, малко време ще ни отниматъ.

К. Калчевъ: Азъ прѣлагамъ да останатъ за идущето засѣданіе и тогава да се прочетатъ. (Приема се).

И. Ст. Гешовъ: Г-да! Трѣбва да си дадемъ вече отпускъ за празниците и да опреѣдѣлимъ кога ще бѫде идущето засѣданіе.

Т. Кесяковъ: Азъ мисля, че всички сме тукани и нѣма дѣ да отивами за празниците, та можемъ да имами още едно засѣданіе въ четвъртъкъ. Може би правителството да ни сезира съ нѣкоя спѣчина работа, понеже всички управлenia ще работятъ до четвъртъкъ.

Д-ръ Странски: Азъ прѣлагамъ да си дадемъ отпускъ и следующето засѣданіе да бѫде на 26. Априлия. Въ случай на нужда, ако правителството иска нѣкое нуждно рѣшеніе отъ Постоянният Комитетъ, то г. прѣсѣдателътъ може да свика извѣрѣдно засѣданіе.

Т. Кесяковъ: Правителството може да сезира Постоянният Комитетъ съ нѣкоя въпросъ и прѣсѣдателътъ може да свика членовете на извѣрѣдно засѣданіе, но когато се даде отпускъ може би не ще има достатъчно число членове за това прѣлагамъ и моля да имами още едно обикновено засѣданіе.

Прѣдсѣдатель: Има едно прѣдложение отъ д-ра Страпски идущето за-
сѣданіе да бѫде на 26 Априлъ — Приема ли се? (Приема се).
(Конецъ въ 3 $\frac{1}{2}$ часа).

Прѣдсѣдатель: Д-ръ Янкуловъ

Подпрѣдсѣдатель: Д. Юруковъ

Секретарь: Д. Стамбуловъ.

Стенографъ: Ив. А. Шандаровъ.